

ORIGEN, FUNDACIÓ I PRIMER TEMPS DE LA DELEGACIÓ SABADELLENA DE JOVENTUTS MUSICALS

A principis de l'any 1956, un grup de sabadellencs vinculats al món de la música i de les arts es reuniren a fi de constituir una delegació local de Joventuts Musicals, entitat de caire internacional que havia estat fundada simultàniament a Bèlgica i França el 1939 i que s'havia estès ràpidament per Europa i Amèrica amb l'objectiu de promoure l'educació i la pràctica musicals i de posar la bona música a l'abast dels joves.

Tot havia començat amb els contactes establerts per Josep Maria Llorens i Parellada, pianista i professor sabadellenc, amb la delegació de Barcelona, establerta des del 1951, i amb la de Terrassa, fundada el 1954. Llorens aconseguí interessar diverses entitats culturals i el mes de març es reunia a l'antic local de l'Acadèmia de Belles Arts, al carrer Sant Pau, xamfrà Advocat Cirera, una comissió formada per les següents persones: Jaume Massagué i Camps, president de l'Acadèmia de Belles Arts; Manuel Costa i Domènech, representant de l'Associació de Cultura Musical; Adolf Cabané Pibernat, director de l'Escola Municipal de Música; Jacint Barceló i Fau, representant de l'Orfeó de Sabadell; Josep Maria Llorens i Parellada, professor de música, i Jaume Calvó i Casanovas, que actuava com a secretari. A la reunió hi foren convidats alguns joves, entre ells Manuel Costa i Fernández, joveníssim estudiant de música i preuniversitari, i Joaquim Montserrat i Camps, jove pintor de l'Acadèmia de Belles Arts. En la reunió es decidí crear la delegació sabadellenca de les Joventuts Musicals Espanyoles (Federació Internacional de Joventuts Musicals) i s'aprovà el manifest fundacional que, per encàrrec de la comissió, havia estat redactat prèviament per Manuel Costa i Fernández. La delegació partia de zero: no hi havia socis. La comissió decidí nomenar una junta directiva i proposà com a president Manuel Costa i Fernández, però aquest era menor d'edat (només tenia 16 anys); s'acordà, doncs, que fos secretari i que actués com a president Joaquim Montserrat i Camps. Jacint Barceló i Fau va ser designat tresorer i la resta de la junta es formà amb Maria Teresa Feliubadaló i Ustrell, Maria Rosa Planas i Escobet i Ramon Cuscó i Llonch. L'Acadèmia de Belles Arts deixava el seus locals a la nova delegació, com a seu social i per a celebrar-hi els actes que s'organitzessin.

L'aparició de Joventuts Musicals significà, en aquell any de 1956, un reforçament del panorama musical a Sabadell, que ja era notable. Pel que fa a

l'ensenyament, destacaven l'Escola Municipal de Música i algunes escoles privades, com la de Josep Maria Llorens i la d'Anna Fernández Recasens. Aquesta última, deixada de Frank Marshall, representava l'escola pianística de Granados; en morir, el 1995, la seva tasca ha estat recollida pels seus deixebles i es desenvolupa en la Fundació Tabal. Quant als concerts, l'Associació de Cultura Musical representava un dels moments més brillants de la concertística sabadellenca; aquell 1956, amb col·laboració amb el Cercle Sabadellès, que celebrava el seu centenari, programava artistes com les pianistes Alcía de Larrocha i Rosa Sabater, el guitarrista Narciso Yepes i l'Orquestra de Cambra de Barcelona, entre altres.

El diumenge 18 de març de 1956, a les sis de la tarda, se celebrava l'acte inaugural: un concert de joves intèrprets –el violoncel·lista Ramon Nogué, el violinista Manuel Villuendas i els pianistes Maria Vancells i Antoni Ros–; a la mitja part, un parlament de Narcís Bonet i Armengol, compositor i president de les Joventuts Musicals de Barcelona. La nova entitat arrencà amb forta empena. Pocs mesos després, un exultant Narcís Bonet presentava els delegats de Sabadell al president de la Federació Internacional amb les paraules següents: –*Sabadell... une nouvelle déléation... cent associés*. Cal remarcar que en aquella Espanya franquista i autàrtica de mitjan anys 50, el fet de pertànyer a una entitat d'àmbit europeu donà l'oportunitat a molts joves d'albirar que existia un altre món, més lliure i més culte, a l'altra banda dels Pirineus.

Durant aquell breu curs, se celebraren dos concerts més i vuit sessions de club musical, audicions comentades amb una finalitat clarament didàctica; s'inicià una col·laboració amb Ràdio Sabadell per mitjà de l'espai *Vida Musical*; s'aconseguien importants descomptes per a assistir a la temporada de ballet del Liceu. S'iniciaren, en resum, aquelles activitats formatives i divulgadores que són l'objecte de l'entitat.

Per a tots els qui estimem la música i hem tingut la sort de poder col·laborar en la gestió de les Joventuts Musicals de Sabadell, és una satisfacció molt gran commemorar aquest quarantè aniversari, símbol de l'esforç continuat de molta gent i de la vitalitat de la nostra societat civil.

MANUEL COSTA I FERNÁNDEZ